

skal derfor afvente, om Rogen fremsætter en saadan Paastand, og jeg skal da forsøge at gaae den imøde, men i det foreliggende Udkaft er den sandelig ikke prægraveret (Hør!). For Diebliffet maa jeg udtale det som min Overbeviisning, at, naar man tager Hensyn til Stadens hele finansielle Stilling, kan den virkelig ikke siges at være prægraveret; og, selv om man maatte finde ved Hjælp af en Talberegning, at de enkelte Afgifter ramme den med et høiere Beløb end andre Steder, og, selv om man anerkjender, hvilket jeg ogsaa anerkjender, at Consumtionsafgifterne i Kjøbenhavn vare høiere end de til 7de October vare i Provinds-kjøbstæderne, er dette ingenlunde tilstrækkeligt til at bevise, at Hoved- og Residensstaden er prægraveret i sin Beskatning. Jeg troer, at det vil findes i alle Lande, at Hovedstaden for en Deel er mere beskattet end de andre Stæder (Ja!); dette har sin naturlige Grund deri, at den kan bære mere (Ja!), da den har de overveieende Fordele, som en nødvendig Følge af, at Statens Institutioner ere concentrerede i den, og at Statens Styrelse maa foregaae i den og finde sine Kræfter i den. Naar det altsaa ikke kan siges at være en likvid Anskuelse, at være Noget, som er gaaet over i den almindelige Bevidsthed, at Kjøbenhavn er prægraveret, — og jeg har ikke hørt Rogen udtale, at en saadan likvid Prægravation skulde finde Sted, — saa troer jeg ikke, at man er berettiget til at sige, at Regjeringen har studdt en Undersøgelse fra sig, om Kjøbenhavn med Rette har baaret større Afgifter eller ikke. Jeg siger, at der ikke er nogen Anledning til at drøfte dette Spørgsmaal, fordi det ikke kan antages at være gaaet saaledes over i den almindelige Bevidsthed, at Regjeringen maatte finde sig besvøret til at afbevise, at Kjøbenhavn er prægraveret. Lad dem, der paa staae Saadant, føre Beviset, da skal Regjeringen være parat til at føre Modbeviset, men Ingen kan forlange, at Regjeringen skal føre Bevis for Noget, den anseer for utvivlsomt rigtigt. Der er saameget mere Grund for Regjeringen til ved denne Sags Behandling at følge den hidtil brugte Fremgangsmaade, at sammenligne Land, Kjøbstad og Hovedstad indbyrdes, som den samme Betragtningssmaade netop har været fulgt ved

de raadgivende Provindsstaaenderes Behandling af den selsamme Sag, og den samme Betragtningssmaade, den samme Distinction har gjort sig gjældende paa sidste Rigsdag, da der var Spørgsmaal om at see en Omordning af hidtil bestaaende Skatteforhold gjenneført. Den ærede Taler synes ikke at være ganske enig med Regjeringen i dens Fortolkning af de forskjellige Stænderforhandlinger; der kan vistnok være forskjellige Meninger, navnlig om Fortolkningen af Distrikternes Forhandlinger i denne Sag, som idetmindste ikke for mig altid have været ganske klare (Latter), men jeg maa dog derhos bemærke, at den Bebreidelse ialtfald ikke kan fremsøres mod Finansministeriet, at det ved sit Referat har fordreiet Meningen af Stændernes Anskuelse, da det staaer Enhver frit for at controlere det ved at gjennemlæse Forhandlingerne. Saameget tør jeg sige, at jeg ikke har misforstaaet, eller at jeg i min Opfattelse af Sagen, saaledes som den er gjengivet i den fremlagte Opsats, ikke urigtigt har opfattet den jydsk Stænderforsamlings Anskuelser. Disse ere klart og bestemt udtalte derhen, at den Kjøbenhavnske Consumtions Ophævelse i sin Heelhed vilde være umulig, fordi dette vilde medføre for store Byrder for det øvrige Land. Om bemeldte Stænder deri have Ret eller ikke, derom er det jo netop, at nærværende Discussion føres; men jeg troer ikke, at der kan levnes nogen Tvivl om Meningen, naar man gjennemlæser Stænderforsamlings Betænkning.

Den ærede Rigsdagsmand har sagt, at, naar man vil gjøre Forskiel paa Hovedstad og andre Stæder, med Hensyn til den større Besvæmhed ved Consumtionens Ophævelse, burde man idetmindste ikke have stillet alle de øvrige Kjøbstæder sammen, men for den almindelige Betragtning burde man have undtaget de større Kjøbstæder, og som Exempel derpaa nævnt Helsingør, Aalborg og Aarhus. Jeg skal dertil erindre, at jeg vel er ganske enig med den ærede Taler heri, saasnart der efter min Opfattelse af Forholdene gaves nogen anden stor Stad i Danmark end Kjøbenhavn, men jeg regner hverken Helsingør, Aalborg eller Aarhus til de større Stæder i den Henseende, som her kommer i Betragtning, nemlig